

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΑΔΑΣ
«ΝΑ ΕΜΠΟΔΙΖΕΙΣ ΤΙΣ ΣΚΙΕΣ»
ΣΤΑ ΨΗΛΑΛΩΝΙΑ

Σαν κριτική στα ποιήματα του Χρήστου Λασκαρη

Φανταζομαι τον ποιητη Χρηστο Λασκαρη να καθεται ωρες ολοκληρες χειμωνα - καλοκαιρι στα Ψηλαλωνια προς την δυτικη πλευρα, στου «Οικονομοπουλου». Εκει που συνδυαζεται η, εναπομεινασα απο τις πολυκατοικιες, θεα προς τον Πατραϊκο με την κινηση του κοσμου που κατευθυνεται απο τις πολυσυχναστες νοτιες και νοτιοδυτικες συνοικιες της Πατρας προς τα μαγαζια, τα φροντιστηρια και τις υπηρεσιες του κεντρου της Πολης και ταναπαλιν. Το σημειο εκεινο ειναι πραγματι μια διασταυρωση των ανθρωπων και της φυσης. Ειναι ενα περασμα των ανθρωπων καθε ηλικιας απο την ηρεμια η την κολαση του σπιτιου τους στην αλωση της αγορας και των συναναστροφων. Οσοι περνουν απο δω (πεζοι βεβαια κι οχι με αυτοκινητα) βρισκονται κατα καποιο μαγικο τροπο μετωροι και ουδετεροι αναμεσα σε αυτο που αφηνουν και σε αυτο που θα βρουν, σε αυτο που θελουν να εγκαταλειψουν και σε αυτο που ελπιζουν να αφοσιωθουν. Και γιατι οχι αναμεσα σε δυο κακα η και σε δυο καλα, σε διλημματα και αγωνιες που μπορει τραβηγμενες να οδηγησουν μεχρι και την τρελα. Το σημειο, οταν δει ο ηλιος, φωτιζεται απο χαμηλους και γαληνιους χρωματισμους που σχηματιζει ο πατραϊκος πλαϊ στον τρουλο του Αγιου Ανδρεα κι οταν ο ηλιος ειναι μεσουρανις γεμιζει απο τις σκιες και το αρωμα των πευκων κατω απο τα οποια ηρεμουν με αναψυκτικα οι νεοι κυριως. Προσφερεται λοιπον για ενα ποιητη που παρατηρει τους ανθρωπους στην καθημερινη τους περιφρονημενη αγωνια, στα μικρα διλημματα τους οπως αποτυπωνεται σε σιωπηλα προσωπα, με χαμηλους τονους, ζωγραφικα θα ελεγα, οχι με τα λογια τους και τις λεξεις τους αλλα με ανεπαισθητες κινησεις των ματιων και των βλεφαρων. Οχι με βιαιες συγκρουσεις και κινησεις.

Γιαυτο φανταζομαι τον ποιητη Χρηστο Λασκαρη να εχει εδω το θεωρειο του. Αλλα μαλλον εδω πρεπει να ειναι στ αληθεια η καθημερινη του εξοδος, σ αυτα τα στενα. Απο δω βλεπει τους ανθρωπους στον δισταγμο τους να κλεισουν η να ανοιζουν

τα παραθυρα, (λεξη κλειδι στην ποιηση του), να ανεβουν η να κατεβουν την πολη, η τον ουρανο (επισης εικονες κλειδια στην ποιηση του). Κι απο δω πρεπει να εχει ανοιζει μυστικη γραμμη με τους ποιητες της Διαγωνιου στην Θεσσαλονικη και με τον Μιλτο Σαχτουρη στην Αθηνα. Και τωρα θυμαμαι οτι οσες φορες τον συναντω εδω τον συναντω μοναχο του η με την γυναικα του.

Ας μου επιτραπει να τον ρωτησω: Στην γυναικα του απευθυνονται οι στιχοι του ποιηματος «Να εμποδιζεις τις σκιες;»

«Εισαι εδω

για να με προστατευεις

να εμποδιζεις

τις σκιες να δρασουνε

τον θανατο

να γινει τρελλα.

Και ακομα μια ερωτηση: Για ποιο περιπτερο των Ψηλων Αλωνιων γραφτηκε το ομωνυμο ποιημα:

Σαν ταφος βαριοστολισμενος το περιπτερο

με τις εφημεριδες

τα φτηνα περιοδικα του ερωτα

και μεσα τον νεκρο

ολο μελαγχολια

να υπομεινει.

Ακομη δεν ξερω αν ολα τα παραπανω σημειωθηκαν για να δοθει ενα αμυδρο στιγμα της ποιησης του Χρηστου Λασκαρη η για να αναφερθουν τα Ψηλα Αλωνια σαν τοπος σημαντικος και ιερος για την πνευματικη ζωη της Πατρας. Οχι με την εννοια οτι αποτελει τοπο συναντησης λογοτεχνων και καλλιτεχνων αλλα οτι ηταν και ειναι λιγο πολυ το λικνο των ονειρων ολων των Πατρινων που υπηρχαν και ειναι νεοι. Ειναι η πλατεια του σκασιαρχειου, του πρωτου τσιγαρου, των ραντεβου, του σχεδιασμου πλανων για «ανταρτικα πολεων» αλλα και για μικρες θρυαλιδες «φαρσων». Μπορει να εγραψα το σημειωμα και για τα δυο μαζι. Και για τον Λασκαρη και για τα Ψηλαλωνια. Αλλωστε, οπως ειπα, πραγματι ο Χρηστος Λασκαρης συχναζει για ωρες στα Ψηλαλωνια.